

НАЙ-СВЯТОТО МЯСТО: МЕТАФОРА ЗА НАШИТЕ УМОВЕ

written by Tim Jennings, M.D. | December 16, 2021

Старозаветното светилище е нагледен урок, който представя и учи на много истини. Самото светилище представлява личността на Исус, Неговият духовен храм, който беше разпнат и който Той възкреси три дни по-късно (Йоан 2:19). То също така представя плана за спасение, жертвата на Исус и възстановяването на човешкото единство с Бога и с небесното семейство.

Светилището разкрива и уроци за нашите индивидуални духовни храмове, за възстановяването на Божия образ в нас и за изцелението на нашия ум. Нека да разгледаме по-отблизо тази идея.

Крайната цел на спасението е възстановяването на грешниците в единство с Бога. Това "единство" е, когато Бог премахва всички дефекти на греха от нашите сърца и умове, като ни изцелява, за да се присъединим отново към Него и към небесните ангели. Това е представено символично от Пресвятото място – където Божието присъствие (Шекина) обитава над ковчега на завета, ангелите (представляващи небесното войнство) са над умилюстивилището (капака на ковчега), който е от чисто злато (представляващ Исус). А самият ковчег (представляващ сърцата/умовете на спасените грешници) е облицован с чисто злато (правдата на Христос).

Златният капак, който представлява Исус, е връзката, която обединява и свързва всички останали

елементи: ковчегът се докосва до умилюстивилището (капака), ангелите се докосват до него, а Шекина почива върху него. Това единство на всички неща, което е постигнато от Исус, е тайната на спасението:

“като ни е открил **тайната** на волята Си според благото намерение, което е положил в Себе Си, за да се приложи **когато се изпълнят времената, сиреч, да се събере в Христа всичко - това, което е небесно и земно**” (Ефесяни 1:9, 10).

Исус е свързващото звено. Той е Обединителят, Този, чрез Когото Бог обединява Своята Вселена. Апостол Павел пише, че тайната на връщането на грешниците в единство с останалата част от небето (единението) ще се осъществи, когато настъпи времето за това. Сега ние живеем в това време – времето на изпълнение на тази тайна – точно преди Второто идване на Исус. Но каква е тази тайна?

“... **тайната**, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светиини; на които Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая **тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата**” (Колосяни 1:26, 27).

Тайната на изкуплението – да се обединят всички неща под една Глава, Исус – е Божието дело в края на времето, което възпроизвежда Христос във вас и в мен. Това е изкуплението. Това е, на което учи Пресвятото място. Обединението с Бога е това, което трябва да се случи в нашите сърца и улове.

Славата на Шекина

Ние трябва да бъдем живи храмове, в които Бог обитава чрез Своя Дух (Римляни 8:9; 1 Коринтяни 3:16). Когато Бог обитава в нас, ставаме лъчи на небесната светлина, светлината на Божия характер. Неговата любов и Божията истина трябва да сияят от нас за другите. Шекината (присъствието) на Бога трябва да гори в нас. И когато това стане, тя не само ни дава живот, но и предизвиква прозрение, вдъхновение, мъдрост, творчество, надежда, радост и горящия огън на небесната любов! Тази светлина на живото Божие присъствие трябва да се излъчва от нас и да осветява света около нас, като мотивира всичките ни действия. Както казва Исус: “Нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, Който е на небесата” (Матей 5:16).

Шекината на Божията слава представлява Неговия характер. Този Божи огън, Божията сила, Божията слава, дадени да излъчват Неговия характер, блестят над *хилестериона* – златния капак, който представлява Исус и Неговия съвършен характер на любов. Ако искаме Бог да живее в нас, да сияе от нас, да ни вдъхновява, да изгаря нечистотиите на нашия необърнат живот, тогава трябва да предадем сърцата си на Исус, като Го приемем за свой Спасител и изберем Неговите принципи и методи. Трябва да получим от Него ново сърце и правилен дух и с тези нови желания да изберем да Го следваме, където Той ни води. Необходимо е да решим да изоставим това, за което Исус чрез убеждението на Светия Дух ни казва, че не е добро за нас. Трябва да изберем да приемем и да практикуваме това, което Той учи, че е за нашето здраве и благополучие. Трябва да

изберем да правим това, което знаем, че Исус би искал да правим. И когато изберем да следваме Неговите указания, тогава получаваме Божията сила, за да успеем. Именно в тази смирена, съсредоточена върху доверието връзка с Исус, ние развиваме характер, подобен на Неговия.

Трите ключа за победоносен живот

Нагледният урок за Пресвятото място ни учи на ключовите стъпки, за да преживеем този победоносен живот в Христос и да се възпроизведе Неговият характер в нас. Нашите сърца, нашите характери, които са увредени от греха, покварени от страха и егоизма, са символизирани от дървото с пори по цялата повърхност. Порите представляват многобройните дефекти на характера ни. Ние, подобно на ковчега, се нуждаем всички дефекти да бъдат запълнени с чистото злато на Христовия характер. И това се случва за всеки, внасящ в живота си това, което е съдържал този ковчег.

Три елемента бяха поставени в този ковчег, за да ни научат на последователността на изцелението на сърцата ни и възстановяването на Божието съвършенство в нас.

Първият елемент, който беше поставен в кутията, беше манната – хлябът, изпратен от небето. Исус казва:

“Аз съм хлябът на живота. Бащите ви ядоха манната в пустинята и все пак измряха. Този е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре. Аз съм живият хляб, който е слезъл от небето. Ако яде някой от тоя хляб, ще живее до века; да! И хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът [която Аз ще дам] за живота на света.

Тогава юдеите взеха да се препират помежду си, казвайки: Как може Този да ни даде да ядем плътта Му?

Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.

Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден. Защото Моята плът е истинска храна и Моята кръв е истинско питие. Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мен, и Аз в него. Както живият Отец Ме е пратил, и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене.

Тоя е хлябът, който слезе от небето; онзи който се храни с тоя хляб, ще живее до века, а не както бащите ви ядоха и измряха.” (Йоан 6:48-58).

Когато ядем хляб, той се разгражда на молекули, които се превръщат в градивни елементи на телата ни. Исус е Словото, станало плът, живото Слово на истината (Йоан 1:14). Да “ядем плътта” на Исус означава да усвояваме в умовете и сърцата си истината, която Той открива. Божията истина, разкрита съвършено от Божия Син, се превръща в градивен елемент на нашите идеи, концепции, вярвания и светоглед. След като лъжите на Сатана са разсеяни, нашите перспективи се променят и истината за Бога ни спечелва обратно, за да Му се доверим. В доверието си ние отваряме сърцето си за Него и тогава получаваме Неговата любов, Неговото присъствие, Неговия

живот. (Това е символизирано и от “пиенето на кръвта Му”, защото животът е в кръвта; вж. Левит 17:11).) Ние се преобразяваме, за да бъдем като Него, да живеем по Неговите методи, принципи и закони на дизайна.

Вторият елемент, поставен в кутията, са Десетте заповеди, които представляват закона на любовта. В Новия завет Бог записва Своя закон върху сърцата и умовете ни (Евреи 8:10), което е символизирано от поставянето на *непокътнатите* заповеди в ковчега. Спомнете си, че на Мойсей са дадени два комплекта от Десетте заповеди; първият комплект той разтрошава, когато слиза от планината и намира народа да се покланя на златно теле. В ковчега е поставен вторият комплект, който не е счупен.

Това разграничение е важно, защото някои версии на християнството учат, че умилюстивилището, представляващо Исус, “покрива” “нарушения/счупения закон”, който ние, грешниците, сме нарушили/счупили. Ако това наистина беше замисленият урок, Бог би накарал Мойсей да постави счупените скрижали в ковчега. Но Той не го прави; вместо това заповядва на Мойсей да постави в ковчега несчупения закон. Защо? Защото нагледният урок не учи на плащане на наказания за нарушен закон или на прикриване на нарушаването на закона. Не! Той учи на реалността, че Бог възстановява Своя жив закон, закона на любовта, закона, върху който е изграден животът, и го прави да действа в сърцата и умовете на Своя народ.

Божият закон не е списък с правила, каквито хората измислят; той е живият закон на любовта, върху който е изграден самият живот. Спасени сме само чрез възстановяване на Неговия закон на любовта в нас. Исус дойде и живя съвършено по Божия закон. И когато участваме в Словото, лъжите са разсеяни и ние сме спечелени обратно за доверие в Бога. Отваряме сърцата си и получаваме чрез Духа ума на Христос, любовта на Христос, мотивите на Христос – Той записва Своя жив закон на любовта в нас и ние живеем, за да обичаме Бога и другите повече от себе си.

И този нов живот на любов е представен от **третия елемент**, който е в ковчега. След манната (участието в Словото), след закона (след като в нас е записан живият Божи закон), тогава ставаме като Аароновия жезъл, който пониква – илюстрирайки, че ние, които сме били мъртви в престъпление и грях (Ефесяни 2:1), сме оживели и даваме мирните плодове на правдата! (Филипяни 1:11). Когато участваме в Словото, когато законът на живота е записан в нас, тогава животът ни започва истински да процъфтява и се проявяват красивите плодове на Божествения характер – жестоките стават добри, импулсивните развиват търпение, егоистите обичат другите, лъжците стават честни, а страхливите живеят смело.

Нашият живот трябва да бъде изпълнение на тази тайна на Пресвятото място. Нашите сърца и умове трябва да бъдат мястото, където Бог живее чрез Своя Дух. След като сме усвоили живото Слово, след като живият закон на любовта е написан в сърцата ни, след като характерът на Исус е възпроизведен в нас, след като Божиите ангели ни посещават, защитават и ни служат, ние ще станем сияйни Божии светлинки. Неговата слава, наречена Шекина, ще ни вдъхновява, просветлява, ще ни дава сили, ще ни облагородява и ще се излъчва от нас в този тъмен и опустошен свят.

“Насърчавам ви да участвате в “славното богатство на тази тайна, която е Христос във вас, надеждата на славата” (Колосяни 1:27).